

بررسی سرو-باکتریولوژی بروسلاوز در سگهای گله حومه شهر تبریز

چکیده
در برنامه مبارزه و کنترل بروسلاوز گوسفندی، بررسی عفونت طبیعی ۱۱۲ در سگهای گله انجام گرفت. در مجموع تعداد *Brucella melitensis* سگ از ۱۱ گله گوسفند آلوده به بروسلاوز حومه شهر تبریز خونگیری و مورد آزمایش سرمی بررسی شد. نمونه‌های سرم به وسیله روش‌های زینگال، سروآگلوتیناسیون رایت و -۲- مرکاپتواتانول آزمایش شدند. در بررسیهای سرولوژی، ۴ مورد (۰.۳/۵۷) شواهد آزمایشگاهی عفونت بروسلازا نشان دادند. هر ۴ سگ کشته و مورد کالبدگشایی قرار گرفتند و از کشت عقده‌های لنفاوی و اعضای داخلی تمامی آنها با یوواریک بروسا در گله ای اولین بار از سگ در ایران جدا گردید. این جداسازی *B. melitensis* در تاریخ ۷۲/۵/۱۲ در بخش بروسلاوز مؤسسه رازی صورت گرفت. اکثر باکتریهای بروسلازا به ترتیب از عقده‌های لنفاوی پشت حلقوی و روده بند، طحال و کبد جدا گردید. نقش احتمالی سگهای گله در حفظ کانون عفونت بروسا در گله‌های گوسفند پیشنهاد شده است.

* این مقاله بخشی از پایان نامه مؤلف اول برای دریافت دکتری عمومی دامپزشکی از دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز می‌باشد.

شده به وسیله Alton و همکاران (۱۹) و Morgan و همکاران (۲۱) تفسیر شده، و ۵۰٪ آگلوتیناسیون یا بیشتر در رقت $\frac{1}{3}$ سرم به عنوان واکنش مثبت تلقی گردید.

باکتریولوژی

چهار سگ با واکنش سرولوژی مثبت کشته شدند. از هر حیوان عقده‌های لنفاوی پاروتید، زیرفکی، پشت حلقوی، پیش‌کتفی، ایلیاک، مدیاستن، مغابنی، و مزانتریک تأمین با نمونه‌هایی از کبد، ریه‌ها، کلیه‌ها، طحال و بیضدها به طور استریل برداشت شده و به مؤسسه رازی ارسال گردید. هر عقده لنفاوی و دیگر اعضای داخلی بر روی ۳ تا ۴ بوآت دوبتری حاوی سرم دکستروز آگار با آنتی‌بیوتیک کشت شده و به مدت ۴ تا ۷ روز در گرمانخانه ۳۷ درجه سانتیگراد قرار داده شد. از پرگنهای بروسلازا کشت مجدد به عمل آمده و بر طبق روش ارائه شده به وسیله Corbel و همکاران تایپینگ گردید (۲۲).

نتیجه

نتایج آزمایش‌های سرمی ۱۱۲ سگ از ۱۱ گله گوسفند آلوده به *B. melitensis* در جدول شماره ۱ خلاصه شده است. نسبت واکنش در آزمایش زینگال ۲-MET (۰.۲۰٪) ببالاتر از SAT (۰.۱۶٪) و 2-MET (۰.۶٪) بوده است. در تفسیر نهایی ۴ سگ (۰.۳/۵۷) واکنش مثبت سرولوژی نشان دادند. تیترهای انتهایی این حیوانات در SAT و 2-MET در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

باکتری بروسلازا از کشت عقده‌های لنفاوی و دیگر اعضای تمامی این سگها جدا گردید (جدول ۲). اکثر باکتریها به ترتیب از عقده‌های لنفاوی پشت حلقوی و مزانتریک، طحال و کبد جدا شدند. تمامی کشته‌ها از ارتباط با حساسیت به رنگهای تینین و فوشین، عدم تولید گاز H_2S ، واکنش با آنتی‌سرم بروسلا و عدم حساسیت به فاکتور Tb به عنوان با یوواریک شناخته شد. این جداسازی در تاریخ *B. melitensis*

همچنین McCullough بیماری فردی را منتج از سگ بیمار دچارت و روم بیضه دانسته است (۱۸). از این روز، بروسلاوز ناشی از این باکتریها در سگ از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در گزارش حاضر نتایج بررسیهای سرولوژی و باکتریولوژی عفونت *B. melitensis* در سگهای گله، با جداسازی باکتری بروسلازا اولین بار در ایران، ارائه می‌شود.

مواد و روش بررسی

نمونه‌های سرم

در مجموع ۱۱۲ نمونه سرم سگ از ۱۱ گله گوسفند آلوده به بروسلازا جمع‌آوری و به شبکه دامپزشکی آذربایجان شرقی (تبریز) ارسال گردید. نمونه‌های سرم در یخچال ۴ درجه سانتیگراد حفظ شده و در همان روز یا ۱ تا ۲ روز بعد از نمونه گیری مورد آزمایش قرار گرفت.

سرولوژی (RBPT)

پادگن زینگال برطبق روش توصیه شده سازمان جهانی بهداشت (۲۰) در مؤسسه رازی تولید و استاندارد شده است. مقدار 0.03 میلی لیتر سرم مخلوط شده و پس از ۴ دقیقه حرکت چرخشی نتیجه آزمایش به صورت مثبت یا منفی ثبت گردید.

آزمایش سروآگلوتیناسیون (SAT)

پادگن مصرفی برطبق استانداردهای بین‌المللی (۱۹، ۲۰) در مؤسسه رازی تهیه شده است. رقتهای سریال سرم از $\frac{1}{10}$ تا $\frac{1}{100}$ با استفاده از آب نمک 0.5% حاوی 0.5% فنل تهیه شده و حجم مساوی پادگن به آن افزوده می‌شود. میزان 5% سرم 100 میلی لیتر با بالاتر به عنوان رقت $\frac{1}{10}$ سرم واکنش مثبت در نظر گرفته شد.

آزمایش ۲-مرکاپتواتانول (2-MET)

این آزمایش با استفاده از روش استاندارد توصیف

مقدمه

بروسلاوز ناشی از باکتریهای بروسلا (به غیر از *B. canis*) در سگ به علت نقش این حیوان به عنوان منشأ بیماری در دیگر حیوانات و انسان اهمیت ویژه‌ای یافته است. معمولاً عفونت ناشی از این باکتریها در سگ از طریق تماس یا بلع پرده‌های جفت یا جنین‌های سقط شده اتفاق می‌افتد. عفونت *B. melitensis* سگ غیر متداول گزارش شده است و به نظر می‌رسد سگها تا حدودی مقاوم باشند به طوری که به ندرت بیماری به صورت بالینی تظاهر پیدا می‌کند و عفونت دوام می‌یابد.

با این وجود، این باکتری و *B. suis* یا *B. abortus* قادر به ایجاد سقط جنین در سگهای ماده می‌باشند. موارد سقط جنین ناشی از این باکتریها در سگ از بسیاری کشورها گزارش شده است (۱-۷). پل آرتربیت، تب مواج و سفتی و سختی عضلات در سگهای نر با جداسازی بروسلا از خون و ادرار مشاهده شده است (۸-۱۰). همچنین عفونت غیرآشکار همراه با جداسازی باکتری از طحال حیوانات مبتلا به ثبت رسیده است (۱۱، ۱۲). از این روز، محتمل است که عفونت سگ منشأ بیماری برای انسان و دیگر حیوانات باشد. احتمال انتقال بروسلاوز سگ به دیگر حیوانات و انسان به وسیله پژوهندگان بسیاری مورد بررسی قرار گرفته است Roux دفع بایوار ۲ از اداره *B. melitensis* یک سگ را مسئول عفونت بسیاری از گلهای گوسفند در شمال فرانسه و سوئیس ذکر نموده است (۱۳). سگ ماده‌ای که دچار سقط جنین شده بود مسئول بروسلاوز فردی در تماس با آن شناخته شده است (۱۴).

Ostertag و همکاران بروسلاوز ۲ نفر را در ارتباط با بیماری یک سگ گله در وورتمبرگ شمالی گزارش کردند. در این بررسی موارد متعددی *B. melitensis* از سگهایی با واکنش مثبت سرولوژی جدا گردید (۱۵). Nicoletti و همکاران موردی از انتقال احتمالی عفونت *B. suis* را از یک سگ دچارت سقط جنین به یک خانم خانه دار در ماساجوست آمریکا گزارش نموده‌اند (۱۶). Dargein و همکاران بروسلاوز ۷ افسر نیروی دریایی را در ارتباط با یک سگ مبتلا به سقط جنین دانسته‌اند (۱۷).

جدول ۲- تیترهای انتهائی ۴ سگ مبتلا به بروسلوز در آزمایشها سرمی

کشت بروسل	2-MET	SAT	RBPT	شماره حیوان
مثبت	۱/۰	۱/۰	+	۱
مثبت	۱/۰	۱/۰	+	۲
مثبت	۱/۰	۱/۰	+	۳
مثبت	۱/۰	۱/۰	+	۴

Geneva

- 20- Alton, G.G; Jones, L.M; Angus, R.D;& Verger, J.M; 1988, Techniques for the brucellosis laboratory. INRA, Paris
 21- Brinley Morgan, W.J;McKinnon, D.J; Gill, K.P. w; Gower, S.G.M; & Norris, P.I. W; 1978, Brucellosis diagnosis. Standard laboratory techniques. Ministry of Agriculture, Fisheries and food. MaFF Publ. RVC 21, reprinted 1981
 22- Corbel, M.J; Gill, K.P.W; & Thomas, Ee.L; 1978, Methods for the identification of brucella. Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, London. MAFF publ. RVC 22
 23- Kaveh, M; 1952, Brucellosis in general. Revue Fac. Vét. Méd. Téhéran, 1(13), 15
 24- Keyhani, M; & Entessar, F; 1969, Epidemiological studies on human brucellosis in Iran and the identification by bacteriophage. Arch. Inst. Razi, 21,97
 25- Sabbaghian, H; & Nadim, A; 1974, Epidemiology of human brucellosis in Isfahan, Iran. J.Hyg. Camb. 73,221
 26- Zowghi, E;& Ebadi, A; 1982, Typing of brucella strains isolated in Iran. Arch. Inst. Razi, 33,109
 27- Zowghi, E;Ebadi, A;& Vandyousefi, Dj; 1984, Investigations bacteriologiques sur la brucellose bovine, ovine et caprine en Iran. Rev. sci. tech. Off. int. Epiz. 3(3), 583
 28- Zowghi, E; & Ebadi, A; 1985, Naturally occurring *Brucella melitensis* infection in cattle in Iran. Rev. sci. tech. Off. int. Epiz. 4(4), 811
 29- Zowghi, E;& Ebadi, A; 1986, A survey on human brucellosis "Malta Fever" in Iran (Serological and bacteriological investigations). Arch. Inst. Razi, 37,69
 30- Zowghi, E; & Ebadi, A; 1988, Brucellosis in camels in Iran. Rev. sci. tech. Off. int. Epiz. 7(2), 383
 31- Forbes, L.B; 1990, *Brucella abortus*infection in 14 farm dogs. J.Am. Vet. Med. Assoc. 196(6), 911
 32- Scalan, C.M; Pidgeon, G.L; Richardson, B.E; Buening, G.M; and Kemppainen, R.J; 1989, Experimental infection of dogs with *Brucella abortus*: effect of exposure dose on serologic responses and comparison of culture methods. Cornell Veterinarian 79(1), 93
 33- Islamov, R.z; 1973, Transmission of *Brucella melitensis* to the offspring of dogs. Veterinary Moscow 12,62
 34- Feinhaken, D; 1980, Identification of brucella isolates in Israel. Israeal J.Med.Sci. 16(6) 468
 35- Galiero, G;Blasio, E.De; Carlucci, D;& Bartoli, M; 1991, The dog and ovine-caprine brucellosis. Selezione Veterinaria 32(10), 1515
 36- Henderson, R.J;& Hill, D.M; 1972, Subclinical brucella infection in man. British Medical Journal iii,154

جدول ۱- نتایج آزمایشها سرمی بروسلوز در ۱۱۲ سگ گله

	2- MET				SAT			RBPT		
	≥ 1.20	< 1.10	-	≥ 1.40	< 1.40	-	+	-	-	
تعداد موارد آزمایش شده	۴	۳	۱۰۵	۴	۱۵	۹۳	۲۳	۸۹		
تعداد موارد واکنش دهنده		۷			۱۹			۲۳		
میزان درصد		۶/۲۵			۱۶/۹۶			۲۰/۵۳		

۷۲/۵/۱۲ برای اولین بار در ایران به ثبت رسید.
 متأسفانه، امکان پیگیری موارد دیگر با تیر سرولوژی ضعیف وجود نداشته است.

بحث

شناسانی *B. melitensis* به عنوان عامل سقط جنین گوسفند و بز در ایران برای اولین بار در سال ۱۳۲۹ به ثبت رسید (۲۳). از آن زمان به بعد بررسیهای متعددی در زمینه بروسلوز ناشی از *B. melitensis* در گوسفند و بز، گاو، شتر و انسان صورت گرفته است *B. melitensis* (۲۴-۲۰). در بررسی حاضر، باپووارک برای اولین بار از ۴ سگ گله در ایران گزارش شده است. بروسلوز سگ در بسیاری از کشورها تشخیص داده شده و گزارشها زیادی در زمینه عفونت طبیعی *B. melitensis* در این حیوان ارائه گردیده (۱-۶، ۸-۱۲، ۳۱، ۱۸، ۱۷، ۱۵، ۱۴). لیکن عفونت ناشی از *B. melitensis* بالتسیبه نادر است (۳۳-۳۵). در ایران، گوسفند و بز در حد زیادی پرورش شده و *B. abortus* در بسیاری از نقاط کشور شایع است. از این‌رو، بیماری ناشی از این باکتری در سگهای گله تعجب‌آور نیست. شواهد موجود مؤید آن است که سگهای گله با تغذیه از جنین‌های سقط شده در گله‌های گوسفند به بروسلاآلدود می‌شوند. احتمال انتقال بیماری از سگ به دیگر حیوانات وجود داشته و به وسیله بسیاری از پژوهندگان مورد بررسی قرار گرفته است. تماس مستقیم با مواد آلوده به عنوان منشأ عفونت به خوبی شناخته شده (۳۶) و به ویژه کودکان تحت تماش با سگها در معرض مخاطره قرار دارند. از این‌رو، آزمایش سرمی گله‌های گوسفند و حتی سگهای گله حداقل سالی یکبار ضروری بوده و حیوانات مبتلا می‌باشند. نقل و انتقال حیوانات نیز باستی تحت کنترل قرار گیرد و برنامه واکسیناسیون به طور مرتبا انجام شود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از راهنماینها و زحمات آقایان دکتر عبادی، دکتر بهروزیخواه، دکتر یاراحمدی و خانمها زرین تاج بشیری هاشمی و خدیجه کباری صمیمانه سپاسگزاری می‌شود.

همچنین همکاری آزمایشگاه شبکه دامپزشکی استان آذربایجان شرقی موجب نهایت امتنان است.

منابع مورد استفاده

- Morse, E.V; Ristic, M; Witt, L.E; & Wipe, L; 1953, Canine abortion apparently due to *Brucella abortus*. J.Am.Vet. Med. Assoc. 122,18
- Schwarz, H; 1954, Verwerfen beim Hund